Καστελλιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡ' ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ◆ ΑΡ. ΦΥΛ. 97 ΜΑΡΤ. – ΜΑΪΟΣ 1977 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' Τιμὴ φύλ. Δρχ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 61 5ος ΟΡΟΦΟΣ ◆ ΤΗΛ. 32.49.307 ΑΘΗΝΑΙ ◆ ΤΑΧ. ΤΟΜΕΥΣ 111 ΕΤΟΣ 14ον

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ - ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΜΑΣ

Τὴν 7ην Μαΐου 1977, στὸ Κοινοτικὸ κατάστημα, πραγματοποιήθηκε κοινὴ σύσκεψη μεταξὺ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου μας καὶ τοῦ Ὁμίλου Κτηνοτρόφων.

Τὸ θέμα ἦταν ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ προχθλήματός μας ἀπέναντι στὴν ἑταιρεία Βωξίτου Παρνασσοῦ.

Ἀπὸ πλευρᾶς Κοινότητος συμμετεῖχεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Πολύκαρπος Παπανικολάου, μαζὶ μὲ τοὺς κοινοτικοὺς Συμβούλους κ.κ. Ἀθανάσιον Κάντζον, Εὐθύμιον Ἀποστολόπουλον, Ταξιάρχην Κουτρούμπαν καὶ Εὐστάθιον Γιαννόπουλον. Ὁ Σύλλογός μας ἐξεπροσωπήθη ἀπὸ τὸν Πρόεδρόν του κ. Χαράλαμπον Κωτσίκην, τὸν Γ. Γραμματέα κ. Ἀθανάσιον Κωτσίκην, τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Πολύκαρπον Βέλλιον, τὸν Ταμίαν κ. Νικόλαον Τσάκαλον καὶ τοὺς συμβούλους κ.κ. Δημήτριον Χαλατσᾶν καὶ Νίκον Ἀγγ. Μακρῆν, ποὺ εἰδικὰ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, ἤρθανε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, καὶ ὁ Ὅμιλος Κτηνοτρόφων ἀπὸ τὸν Πρόεδρόν του κ. Ταξιάρχην Κουτρούμπαν, μὲ τὴν διπλή του ἰδιότητα καὶ σὰν Κοινοτικὸς Σύμβουλος.

Στὴν ἀρχὴ συζητήθηκε ἡ πορεία ποὺ ἀκολούθησε ἡ Κοινότητα στὸ τελευταῖο διάστημα καὶ ὁ Πρόεδρός της κ. Πολύκαρπος Παπανικολάου, ἀνέπτυξε τοὺς στόχους καὶ τὶς θέσεις του, στὸ ἐπίμαχο θέμα μας, καθὼς καὶ τὶς ἐνέργειές του, πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, ὡς καὶ τὶς ἀλλεπάλληλες παλινδρομήσεις τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀμφισσας καὶ τῶν Ὑπουργείων.

Σύγχρονα, ἐπεσήμανε πὼς τὸν τελευταῖο καιρὸ ὑποβόσκει μιὰ διοχογνωμία μεταξὺ τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Συλλόγου μας καὶ ζήτησε νὰ ἀναλυθοῦν οἱ θέσεις σὲ βάθος, ὥστε νὰ λυθοῦν οἱ τυχὸν ὑπάρχουσες διαφορές.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας κ. Χαράλαμπος Κοτσίκης, λεπτομερῶς ἀνέλυσε τοὺς σκοποὺς τοῦ Συλλόγου καὶ τὴ θέση ποὺ ἔχει πάρει μέχρι σήμερα, θέση βασικὰ ἀρωγοῦ στὶς προσπάθειες τῆς Κοινότητας, γιατὶ πονάει καὶ ἀγαπάει τὸ χωριό μας καὶ ὁ μοναδικὸς σκοπός Του, εἶναι, ὄχι νὰ κρίνει ἐπιδερμικὰ τὶς πράξεις τῆς Κοινότητας, ἀλλὰ σὲ κάθε περίπτωση, νὰ ἐνισχύει μὲ κάθε μέσο ποὺ διαθέτει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συλλόγου μας καὶ τὴ θέση ποὺ ἔχει πάρει μέχρι σήμερα, θέση βασικὰ ἀρωγοῦ στὶς προσπάθειες τῆς Κοινότητας, γιατὶ πονάει καὶ ἀγαπάει τὸ χωριό μας καὶ ὁ μοναδικὸς σκοπός Του, εἶναι, ὄχι νὰ κρίνει ἐπιδερμικὰ τὶς πράξεις τῆς Κοινότητας, ἀλλὰ σὲ κάθε περίπτωση, νὰ ἐνισχύει μὲ κάθε μέσο ποὺ διαθέτει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συλλόγου μας καὶ τὴ θέση ποὺ ἔχει πάρει μέχρι σήμερα, θέση βασικὰ ἀρωγοῦ στὶς προσπάθειες τῆς Κοινότητας, γιατὶ πονάει καὶ ἀγαπάει τὸ χωριό μας καὶ ὁ μοναδικὸς σκοπός Του, εἶναι, ὄχι νὰ κρίνει ἐπιδερμικὰ τὶς πράξεις τῆς Κοινότητας, ἀλλὰ σὲ κάθε περίπτωση, νὰ ἐνισχύει μὲ κάθε μέσο ποὺ δια

—Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΣΗΜΕΙΩΣΕ Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟ ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΨΑΘΑ»

Ὁ φετεινὸς χορὸς τοῦ Συλλόγου μας ἔγινε στὸ Κοσμικὸ Κέντρο «Ψάθα» τὴν 6ην Μαρτίου 1977 καὶ ἐσημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία.

Μετὰ τὸ φαγητὸ καὶ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Κέντρου, οἱ ἀδελφοὶ Γιῶργος καὶ Δῆμος Πέτρου, ποὺ προσέφεραν ἐθελοντικὰ καὶ πρόθυμα τὴν συμμετοχή τους, πλαισιούμενοι ἀπὸ τὸν κ. Κωστούλα (κλαρίνο) ἐσκόρπισαν Καστελλιώτικο κέφι κι ἦταν ἡ ἀποθέωση μιᾶς βραδυᾶς ἀλησμόνητης.

Διακρίναμε τοὺς βουλευτὰς κ.κ. Ἀθανάσιον Κρίκον καὶ Δημήτριον Χλωρόν, τὴν κ. καὶ τὸν κ. Ἰωάννην Π. Παπανικολάου μετὰ τῶν τέκνων του καὶ τοῦ γαμβροῦ των κ. Ἀναστασίου (γιατρόν), τὴν κ. καὶ τὸν κ. Εὐθύμιον Π. Παπανικολάου, τὸν Ἐπιθεωρητὴν κ. Ἀθανάσιον Κωτσίκην (Γεν. Γραμματέα τοῦ Συλλόγου μας) μετὰ τῆς θυγατρός του δ. Πόπης, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Πολυκάρπου Κωτσίκη, μετὰ τῆς θυγατρός των δ. Ἀλεξάνδρας, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Χαραλάμπους Παν. Κωτσίκη, τὴν κ. Γίαν Κωτσίκη (Φαρμακοποιός), τὰς κυρίας Σάρδη καὶ Βασσάλου, τοὺς Ἰατροὺς κ.κ. Ἰωάννην Ζαβόν, μετὰ τῆς δ. Ἀθανασίας Κουτούκη καὶ Δημήτριον Στρογγύλην μετὰ τῆς συζύγου του.

Τὸν βιομήχανο κ. Σπ. Κωνσταντίνου μετὰ τῆς συζύγου του Νίκης, τὸν Συγγραφέα κ. Ἰωάννην Μασούρα, μετὰ τῆς θυγατρός του δ. Μαίρης (Δικηγόρου), τὴν κ. καὶ κ. Πᾶνον Καπώνην (Δικηγόρον), τὸν κ. Νίκον Α. Μακρῆν μετὰ τῆς συζύγου του Ζωῆς, τὸν ἰατρὸν κ. Γεώργιον Κωτσίκην, τὸν Ὑφηγητὴν ἰατρὸν κ. Χαράλαμπον Ζαχ. Κωτσίκην (Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου μας), τὴν κ. καὶ τὸν κ.

—Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελ.

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΑ

Ἕνα ἄνευ προηγουμένου ὑποτονικὸ Πάσχα, καμμιὰ ἀπολύτως ἐκδήλωση δὲν ἔγινε καὶ οὔτε εἶναι δικαιολογία τὰ «πένθη».

Ἁπλῶς, φέτος πέρασε τὸ Πάσχα, τελείως μουγγὰ καὶ ἄχρωμα καὶ ἂς τὸ πάρουμε ἀπόφαση, ὅτι Πάσχα στὰ Καστέλλια, σημαίνει μόνον ὁ λάκκος καὶ οἱ ψησταριὲς καὶ τίποτ' ἄλλο.

Κρίμα ποὺ δὲν θὰ ἔχουμε ν' ἀφήσουμε κάτι στοὺς ἐπιγενομένους καὶ ντροπὴ γιὰ τὴν μνήμη ἐκείνων ποὺ μᾶς κληροδότησαν τὰ ὡραῖα Πασχαλινὰ ἔθιμα.

Παράδειγμα πρὸς μίμηση

Συγχαρητήρια ἀξίζουν εἰς τὸν κ. Ἀρισ. Τσάκαλον

Μιὰ σπάνια πράξη γιὰ τὴν ἐποχή μας ἔκανε ὁ συμπατριώτης μας κ. Ἀριστείδης Τσάκαλος.

Συγκεκριμένα, μετὰ τὴν κατεδάφιση τοῦ ἀκινήτου του, ποὺ βρίσκεται στὴν κεντρικὴ Πλατεῖα τοῦ χωριοῦ μας, ἔτοποθέτησε τὰ θεμέλια τῆς νέας οἰκοδομῆς του, εἰς τὸ βάθος τοῦ οἰκοπέδου του, ἀφήνοντας ἀπὸ τὴν πρόσοψή του περὶ τὰ 130 μ² στὴν κοινὴ χρήση, καὶ ἔτσι διαπλατύνθηκε αἰσθητὰ ἡ πλατεῖα μας.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ κ. Τσάκαλου, ἔγινε χωρὶς κανένα ἀντάλλαγμα καὶ μὲ δική του πρωτοβουλία.

Τοῦ ἀξίζουν συγχαρητήρια καὶ τὸ παράδειγμά του πρέπει νὰ βρῆ μιμητές.

Ο ΑΣΗΜΑΚΗΣ Ν. ΜΑΚΡΗΣ

Ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας, τὴν 20ήν Μαρτίου 1977

Μεγάλη ἀπώλεια γιὰ τὸ χωριό μας καὶ γιὰ μᾶς, ὁ θάνατος τοῦ Ἀσημάκη Νικ. Μακρῆ. Μετὰ ἀπὸ σύντομη ἀρρώστεια, ἀκολούθησε τὴν ἀνθρώπινη μοῖρα, κι ἔτσι ἔφυγε ὁ τέταρτος ἀπὸ τοὺς «Μπαλαίους». Τὴν ἀρχὴ ἔκανε ὁ Ἄγγελος, τὸ 1970, ὕστερα ὁ Γιάννης, μετὰ ὁ Παναγιώτης καὶ τώρα ὁ Ἀσημάκης, καὶ μένει ὁ Γιῶργος, μὲ τὴν βαθειὰ θλίψη στὸ βλέμμα του καὶ στὴν καρδιά του, γιατὶ ἔχασε ὅλα τ' ἀδέλφια του.

Ὁ Ἀσημάκης Μακρῆς, γεννήθηκε στὰ Καστέλλια, τὸ 1904, σπούδασε Δασολογία καὶ Γεωργικὴ Οἰκονομία.

Πρωτοδιωρίσθηκε Δασάρχης Βόλου, Κορίνθου, Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ κατόπιν τοποθετήθηκε στὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας, στὴν Δ)νση Δασῶν, ὅπου ἔφτασε στὰ ἀνώτατα δημοσιοϋπαλληλικὰ ἐπίπεδα, ὅπου τὸ 1964 συνταξιοδοτήθηκε ὡς ἐπίτιμος Δ)ντὴς Δασῶν.

Μετέσχε σὲ Διεθνῆ Συνέδρια γιὰ θέματα Προστασίας Δασῶν καὶ τῆς φύσεως, εἰς Ἀμερικὴν (1954), Τουρκίαν (1958), Πολωνίαν (1960) καὶ Πορτογαλλίαν (1963).

Τὸ 1958 ἐξέδωκε τὸ βιβλίο του «Δασικὴ Νομοθεσία» καὶ ἐθεωρεῖτο ὁ πιὸ βαθὺς γνώστης τῶν δασικῶν θεμάτων τῆς χώρας μας καὶ κατ' ἐπανάληψιν τοῦ ἐζητεῖτο ἡ συνδρομή του καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του, ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἡ κηδεία του ἔγινε στὸ Β' Νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν καὶ ὅλοι οἱ Καστελλιῶτες τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ, τὸν συνώδευσαν μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας.

Τὸν νεκρὸν ἐχαιρέτησε ἀπὸ Καστελλιώτικης πλευρᾶς, ὁ Δικηγόρος κ. Δημήτριος Χρ. Χαλατσᾶς, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Σπάνια ἡ μοῖρα στάθηκε μὲ τόση ἁπλοχεριὰ στὰ δῶρα της, ὅσο μὲ Σένα Μπαρμπασημάκη, σπάνια ἄνθρωπος ξεκίνησε καὶ τερμάτισε τὸ δρόμο του πάνω σὲ τούτη τὴν πρόσκαιρη ζωὴ μὲ τόση ἄνεση στὶς σπουδές του, στὴ σταδιοδρομία του, στὴν συγκρότηση τῆς προσωπικότητός του, στὴν κοινωνική του ὑπόσταση, στὴν καθιέρωσή του, στὴν ἐμπέδωση τῶν δυνατοτήτων του. Κι ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ πολὺ λίγοι μπόρεσαν, ἢ καλύτερα ἦσαν ἀποθησαυρισμένα στὴν καρδιὰ καὶ τὴν ψυχή τους τόσα πολλά, ὥστε νὰ χαρίζουν παντοῦ γύρω τους, νὰ μετέχουν, νὰ διακρίνωνται, νὰ προκαλοῦν σεβασμὸ καὶ τὸ θαυμασμό, ν' ἀποτελοῦν φωτεινὸ παράδειγμα, φάρο, γιὰ πενῆντα

—Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελ.

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

Τὸ χρονογράφημα μας

Αἰωνόβιοι

Χρόνια εἶχα νὰ πάω στὸ χωριὸ καὶ τ' ἀποφάσισα φέτος. Εἶπα νὰ πάω νὰ ἰδῶ καὶ τὴν γιαγιά μου, ποὺ ἔσπειρε στὸν κόσμο τρεῖς γενιὲς ἀνθρώπων, κολώνα καὶ βασίλισσα καὶ κουνέλα — δέκα παιδιὰ ἔκανε ἡ ἀθεόφοβη — καὶ σὰν σκαρφάλωσα στὸ χαγιάτι της καὶ σὰν τὴν εἶδα σὲ μιὰ γωνιὰ καρτερικὴ καὶ γαλήνια, τυλιγμένη μέσ' τὴ μαύρη σκέπη της καὶ τὴν μοναξιά της, ἔνοιωσα νὰ ξεσηκώνονται μέσα μου τὰ λείψανα τῶν προγόνων, ἔνοιωσα σὰ νάκανα προσκύνημα καὶ μεταλαβὴ σὲ πρόσωπο καὶ τόπο ἱερό. Ἔσκυψα, τῆς φίλησα τὴν παγιασμένη χερούκλα της, γύρισα καὶ κύτταξα μιὰ ματιὰ γύρω. Ρόϊδα καὶ πλεξάνες κρεμμύδια κρεμασμένα στὸ ταβάνι, ἀπὸ καταδεχτικὰ γειτονικὰ χέρια, ἡ παλαθοῦσα γεμάτη ἀδράχτια, κουβαρίστρες ἀπογυμνωμένες σὰν τὰ καρούλια, καὶ μισοξεκολλημένα τὰ χαρτιὰ τοῦ παληοῦ καλοῦ καιροῦ, σκαμνιὰ - κοτσιμπέλια, καπνόξυλα μὲ σκοινιὰ κομμένα, μπακράτσια, βαρέλα, μασιά, τραπέζι στρωμένο μὲ καραμελωτὸ καὶ χτυπημένα μισοσαπισμένα κυδώνια ποὺ μοσκοβολοῦσαν, βελόνα καρφωμένη πάνω στὸ πολυθηλασμένο στῆθος της, γυαλιὰ μισοφαγωμένα μὲ ραϊσμένο τὸ γυαλὶ στὰ πολυϊδρωμένα μάτια της καὶ παπούτσια μὲ λαστιχένια σόλα στὰ πολυπερπατημένα πόδια της.

— Ποιὸς εἶσαι βρέ; μὲ ρώτησε μὲ τὸ ἡρωικὸ δωρικὸ τεραμέντο της.

— Ποιὸς νὰ σοῦ πῶ γιὰ νὰ καταλάβῃς. Ἐγὼ εἶμαι γιαγιά, ὁ τρισέγγονάς σου ὁ Πανουργιᾶς, γιὸς τοῦ Βασίλη, ποὺχε πατέρα τὸν Πανουργιᾶ, γιὸς καὶ κεῖνος τοῦ τρίτου γιοῦ σου τοῦ Βασίλη τοῦ «Καρλάφτη».

— Ἄ! Μπράβο! Καλοσώρισες! ξέσπασε ἡ γρηά. Πόσο μεγάλωσες παιδάκι μου, σὲ βλέπω μέσα σὲ σύθαμπο. Πῶς τὰ καλοπερνᾶτε;

— Πόσο χρονῶ εἶσαι τώρα, γιαγιά; τὴ ρώτησα.

— Εἶμαι δὲν εἶμαι ἑκατὸν δέκα.

— Σὰ νὰ μοῦ κρύβεις μερικὰ χρονάκια.

— Μπά, πῶς τὸ λὲς αὐτό, μοῦ περισσεύουν νὰ κρύψω, πουλάκι μου; Ἐγὼ τώρα ἑτοιμάζομαι νὰ τὰ φορτώσω γιὰ τὴν Αὐστραλία.

— Ἔ, δὲν ἦρθε ἡ ὥρα σου ἀκόμα. Τρῶς; Ἔχεις ὄρεξη;

— Κι ἀπὸ ὄρεξη ἔχω κι ἀπ' ὅλα. Δόντια μοῦ λείπουν μοναχὰ καὶ δὲ μπορῶ νὰ μασήσω.

— Κρασὶ πίνεις;

— Καὶ κρασὶ πίνω. Δηλαδή, στὸ φαΐ ἀπάνω.

— Βλέπω καὶ ἀκοῦς καλὰ καὶ βλέπεις. Περπατᾶς;

— Σοῦ εἶπα. Σὲ βλέπω μέσα σὲ σύθαμπο, ἀλλὰ περπατάω. Δυσκολεύομαι λιγάκι, ἀλλὰ περπατάω, Δὲ γοιώθω τίποτα. Πάω κι ἔρχομαι ἀπ' τὸ χαγιάτι στὸ κρεββάτι κι ἔρχεται κι ἡ Ἀσημούλα δίπλα καὶ μὲ βγάζει στὴ γειτονιά.

— Τὸ μπαστοῦνι πόσα χρόνια τὸ κρατᾶς;

— Σαράντα δυόμισυ χρόνια τὄχω.

— Ἔ, ἐγὼ δὲν εἶχα γεννηθεῖ ἀκόμα τότε. Σκέψου. Τὸν προπάππο μου, λέει, τὸν Βασίλη τὸν γέννησες στ' ἀμπέλι;

— Ὄχι! διαμαρτυρήθηκε ἡ γρηά. Τὸν Κυριάκο τὸν δεύτερο γέννησα στὴν θημωνιὰ τ' Ἀλωνάρη. Ἀλλὰ δὲν εἶχε χρόνια μπροστά του. Πῆγε στὴν Ἀμερικὴ καὶ κόλλησε ἀρρώστειες ἀπ' τὶς γυναῖκες κι ἦρθε καὶ πέθανε σ' αὐτὸ τὸ γαγιάτι, ποὺ βλέπεις ἐσύ. Τρία παιδιὰ μοῦ πέθαναν. Ὁ Κυριάκος ποὺ σοῦ εἶπα, ὁ Ἀσημάκης ἀπὸ μενιγγίτιδα κι ἡ Βασσάμω ἀπ' τὸ σηκῶτι της. Ἔχασα καὶ δυὸ ἐγγόνια. Τὄνα ἔπεσε ἀπ' τὸ δέντρο καὶ τἄλλο — τὸ Ζαφειράκι — τὸ πῆρε ἡ κατεβασιά.

— Νᾶσαι καλά, γιαγιά, νὰ μᾶς ξεπροβοδώσεις ὅλους.

Τῆς ἀσπάστηκα τὸ χέρι, τῆς ἄφησα τὰ δῶρα μου κι ἔφυγα. Ἔνοιωσα σὰ νὰ ἔβγαινα μέσα ἀπ' τὴν ἱστορία, μέσα ἀπὸ αἰγυπτιακὴ πυραμίδα.

Γ.Χ.Χ.

Νέα συνάδελφος

Η ΔΟΞΑ

Ὄργανον τῆς Ε.Α.Ρ.

Ἡ Ἕνωσις τῶν ἀπανταχοῦ Ρουμελιωτῶν (Ε.Α.Ρ.) ἱδρύτρια τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Ρουμελιωτῶν, ἐξέδωκε καὶ κυκλοφόρησε τὸν Ἀπρίλιον, τὸ πρῶτο φύλλον τῆς ἐφημερίδος της «Η ΔΟΞΑ».

Εἰς τὴν νέαν συνάδελφον, ποὺ ἀγκαλιάζει ὅλη τὴ Ρούμελη, εὐχόμεθα ἐπιτυχία καὶ μακροημέρευση.

Ὁ Τύπος τῆς Ρούμελης, δέχεται μὲ ἀγάπη τὴ ΔΟΞΑ καὶ συγχαίρει ὁλόψυχα τὸν ρέκτη Πρόεδρο τῆς Ε.Α.Ρ. καὶ Ἐκδότη - Διευθυντή της κ. Ἰωάννη Κ. Παπακωνσταντίνου.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

Ἑλένη Πολ. Κυριαζῆ	500
Ἑλ. Ἀλ. Παπανικολάου	500
Εὐσταθία Εὐστ. Μακρῆ	500
Λιλὴ Στεφ. Ἀποστ)λου	500
Στ. Ἀθ. Ἀποστολόπουλος	500
Νικ. Ἠλία Μακρῆς	500
Στ. &Ἀμαλ. Θωμοπούλου	500
Κων. Δημ. Βέλλιος	300
Παν. Κυρίτσης	500
Εὐστάθ. Ταγάρας	200
Παναγ. Μερμήρης	300
Νικ. Κ. Τσάκαλος	200
Πολύκαρπ. Ἠλ. Βέλλιος	200
Χαράλ. Ζαχ. Κωτσίκης	200
Ἀθαν. Ἀντ. Κωτσίκης	200
Δημ. Χ. Χαλατσᾶς	200
Νικ. Ἀγγ. Μακρῆς	200
Παν. Ἀντ. Σῖμος	200
Ἰωάν. Μποχώτης	200
Χαρ. Η. Κωτσίκης	500
Γεώργ. Ἀντ. Κωτσίκης	500
Ἀναστ. Κιούσης	500
Εὐάγγ. Πυθ. Κωτσίκης	500
Γεωρ. Γαρουφαλῆς ἢ Κων. Θ. Παπαγεωργίου	200

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Βασιλείου Λευκαδίτη «Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ 1939 - 1946»

Ἓν ἐξαίρετον βιβλίον εἰς πραγματικῶς καλαίσθητον ἔκδοσιν, τοῦ ὁποίου συγγραφεὺς εἶναι ὁ συμπολίτης μας, ὑποστράτηγος κ. Βασ. Λευκαδίτης, τὸ «Η Δεκαετία 1939—1949, τὸ Δόγμα Τρούμαν καὶ τὸ Σχέδιον Μάρσαλ καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἐπιπτώσεις διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Ἑλλάδος», ἐκυκλοφόρησεν προσφάτως.

Ὁ συγγραφεύς, ὡς βαθὺς γνώστης τῶν σχετικῶν θεμάτων ,τὰ ὁποῖα πραγματεύεται εἰς τὸ βιβλίον του τοῦτο, λόγῳ τῆς ἰδιότητός του ὡς στρατιωτικοῦ, πραγματοποιεῖ μίαν ἀνασκόπησιν τῶν γεγονότων καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος πρίν, κατὰ καὶ μετὰ τὸν Βον Παγκόσμιον Πόλεμον, εἰς τὰ δύο ἀρχικὰ κεφάλαια τῆς πραγματείας του ταύτης.

Ἐν συνεχείᾳ, ἅπτεται τοῦ βασικοῦ θέματός του, ἤτοι ἀναλύει διεξοδικῶς ποῖαι ὑπῆρξαν αἱ ἐπιπτώσεις τοῦ Δόγματος Τρούμαν καὶ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς τὰ ἐν συνεχείᾳ δύο ἑπόμενα κεφάλαια, παρουσιάζει τεκμήρια, ἀποδεικνύων ὅτι αἱ δύο αὗται θέσεις τῶν ἀμερικανικῶν σχεδίων καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν σύνολον τῶν ἀποτελεσμάτων των, ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ ἀφανισμοῦ.

Εἰς τὸ βιβλίον προσάπτονται ἐννέα παραρτήματα κατόπιν ἰδιοτύπου καὶ ἐπιτυχημένης κατατάξεως τῆς ὕλης του.

Φιλότιμος ἡ προσπάθεια τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου μας κ. Λευκαδίτη περὶ τοῦ θέματος, ὅπερ πραγματεύεται — θέματος τόσον εἰδικοῦ καὶ ἐνδιαφέροντος — τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα νὰ συνεχίσῃ, διότι, τοιαῦτα ντοκουμέντα εἶναι λίαν χρήσιμα διὰ τοὺς μέλλοντας ἱστορικοὺς τῆς προσφάτου ἱστορίας τῆς πατρίδος μας.

Καίτης Βέλλιου - Τσουλοπούλου «Ἀπὸ τὴ ζωὴ γιὰ τὰ παιδιά»

Δὲν χρειάζεται νὰ παρουσιάσουμε στὸ Καστελλιώτικο κοινὸ τὸ πολυσύνθετο ταλέντο τῆς κ. Καίτης Βέλλιου - Τσουγιοπούλου. Ζωγράφος, Γλύπτρια, Ποιήτρια μὲ ἀξιόλογη προσφορὰ στὴν νεοελληνικὴ τέχνη καὶ Λογοτεχνία. Ἤδη, στὸ χωριό μας, μπρὸς στὸ ἀγροτικὸ ἰατρεῖο, οἱ προτομὲς τῶν ἀδελφῶν Στρατηγοῦ Δρόσου Δροσοπούλου καὶ δωρητοῦ Κώστα Δροσοπούλου, εἶναι ἔργα της. Ἔργο της ἐπίσης εἶναι τὸ λαμπρὸ γλυπτὸ τῆς βιβλικῆς μορφῆς τοῦ Παπα-Παναγιώτη Παπανικολάου.

Μὲ τὸ νέο της βιβλίο, ἡ Κα Καίτη Τσουγιοπούλου - Βέλλιου μὲ ἀφορμὴ τὰ συγκινητικὰ ἰχνογραφήματα τῶν μαθητῶν της, στιχουργεῖ πλάϊ μὲ μιὰ ποίηση ἁπαλή, παραδοσιακή, ποὺ εἶναι γιὰ ὅλους. Οἱ στίχοι της ρέουν γεμάτοι ἀπὸ αἰσθήματα ἀγάπης, συμπόνοιας, κραδασμῶν τῆς παιδικῆς ψυχῆς, ἐξάρσεων πατριωτικῶν, ποὺ τόσο εἶναι ἀπαραίτητοι στὶς μέρες μας. Τὸ νὰ ποῦμε ἁπλὰ τὸ «εὖγε» καὶ νὰ τὴν καμαρώσουμε στὴ δημιουργία της τούτη, θὰ ἦταν συγκαταβατικὴ κοινοτυπία. Σὰν Καστελλιῶτες, τὸ μόνο ποὺ μποροῦμε νὰ τῆς ποῦμε, εἶναι πὼς εἴμαστε περήφανοι γι ' αὐτήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν 8 Μαΐου 1977, στὸ χωριό μας, ὁ κ. Εὐάγγελος Γ. Μακρῆς, Δασικός, μετὰ τῆς γυναίκας του Μίνας, βάπτισαν καὶ τὰ δυὸ παιδιά τους καὶ τὰ ὀνόμασαν Γεώργιον καὶ Παναγιώτα.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ στοὺς γονεῖς των, εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

ἀρραβῶνες

Ἡ δ. Κούλα Ἠλία Χαμηλοῦ, ἠρραβωνίσθη μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Ἀγγελοπούλου, ἐκ Χρυσοῦ, Ὑπαλλήλου τῶν Βωξιτῶν.

—Ἡ δ. Εὐαγγελία Χουλιάρα ἠρραβωνίσθη μετὰ τοῦ κ. Παναγιώτου Βαλιάνου, ἐκ Πειραιῶς.

Ἠρραβωνίσθη ὁ κ. Ἠλίας Γ. Κορομπίλης, ἠλεκτρολόγος, μετὰ τῆς δ. Ντίνας Ποδιώτη, ἐκ Μαργιολάτας.

Ἐπίσης, ἡ δ. Ἑλένη Εὐαγ. Μπάκα, μετὰ τοῦ κ. Κων)νου Ἠλ. Κωσταρᾶ, ἐκ Παλαιοχωρίου.

Τὸ πανηγύρι τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου

Φέτος, στὶς 2 Μαΐου, ἔγινε στὴν ἐκκλησιὰ Ἁγ. Ἀθανασίου Χλωμοῦ, τὸ Πανηγύρι.

Πράγματι, ἐσημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ἀπὸ πλευρᾶς συμμετοχῆς καὶ ἀπὸ πλευρᾶς γλεντιοῦ.

Τὸ γλέντι ἤτανε ὁλονύκτιο, καὶ ὅλοι ἔμειναν εὐχαριστημένοι.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΩΚΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΜΦΙΣΣΑ

Στὴν Ἄμφισσα ἱδρύθηκε Ἑταιρεία Φωκικῶν Μελετῶν, μὲ σκοπὸ νὰ ἀνεύρῃ καὶ νὰ διαφυλάξῃ ὅ,τι καλὸ ὑπάρχει σήμερα ἀπὸ τὸ παρελθὸν τοῦ τόπου μας καὶ γι' αὐτὸ ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυση Λαογραφικοῦ Μουσείου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας κ. Δημήτριος Κολοβὸς καὶ ὁ Γεν. Γραμματεύς, ἐκλεκτὸς συμπολίτης μας κ. Δημήτριος Παπανικολάου, προέβησαν σὲ μακροσκελῆ ἀνακοίνωση, ποὺ ἐκθέτουν τὴν ἀξία τοῦ Λαογραφικοῦ Μουσείου καὶ τὴ ἐκκλησή τους, γιὰ τὴν συγκέντρωση ὑλικοῦ.

Τοὺς εὐχόμεθα ἐπιτυχία στὸ ἔργο τους.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Ἔκδοσις :
Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Ἀκαδημίας 61, Τηλ. 673.114
Διεύθυνσις :
Ὑπεύθυνος Συντάξεως :
ΝΙΚΟΣ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ
Δικηγόρος - κάτοικος Ἀθηνῶν
(δδ. Σταδίου 61 - 5ος ὄροφος)
Τυπογραφεῖον
Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σία
Ὑπεύθυνος : Γ. Σούρδης
Κερατσινίου 72—Ἀθῆναι
Τηλ. 5224728

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

ΑΣΗΜΑΚΗΣ Ν. ΜΑΚΡΗΣ

—Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.

καὶ πιὸ πολλὰ χρόνια, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ πάνοπλος εἰσῆλθες μέσα στὴν κοινωνικὴ κονίστρα, πρῶτος στοὺς πρώτους, γιὰ μᾶς μεγάλος, στοὺς μεγάλους.

Μὰ μὲ μιὰ τέτοια διάκριση, ὁ κάθε θνητὸς θὰ ἔχανε τὴν ἰσορροπία του, καὶ τὸ λιγώτερο θὰ τὸν κυρίευε ἴσως ἡ ὑπεροψία καὶ τὸ ἀκατάδεχτο. Μὰ Ἐσὺ εἶχες τὴ μαγιὰ τῶν μεγάλων, ἤξερες νὰ πειθαρχῆς καὶ στὶς πράξεις σου καὶ στὴ συμπεριφορά σου, καὶ στὸ ἔργο σου, Πρωτοπόρος σὲ κάθε μεγάλη κίνηση γύρω ἀπὸ τὸν τόπο μας, καὶ ὁδηγητὴς καὶ ταγὸς ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια σὲ ὅλους μας καὶ σὲ ὅ,τι ἀφοροῦσε στὸ χωριό μας, τὰ Καστέλλια τῆς Παρανσσίδος, ἕτοιμος νὰ πραγματώσης, ἕτοιμος νὰ ὑλοποιήσης, ἕτοιμος νὰ παρασύρης, ἀκόμη καὶ τοὺς πιὸ διστακτικοὺς στὴν πρόοδο καὶ πρὸς τὰ ψηλά, ἐκεῖ ποὺ ἦταν ἡ θέση σου, καὶ ἐκεῖ ποὺ οἱ περισσότεροι δὲν εἶχαν ποτὲ διανοηθῆ, ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ φτάσουν, μὲ Σένα ὁδηγό, καὶ μὲ τὰ λίγα, πολλὲς φορὲς τὰ ἐλάχιστα, ἐφόδιά τους.

Καὶ ὁ συνάγερμός σου περίσσεια τοῦ πνεύματός σου καὶ τοῦ ἀκοίμητου πόθου σου, ὅλο γιὰ ψηλότερα, ὅλο γιὰ τὸ καλύτερο, γινόταν εὐαγγέλιο, γινόταν ἐνθουσιασμός, γινόταν ἐθελοντικὴ θυσία, τοῦ παντός τινος, καὶ ὅλων μας. Μὲ τὸν ἀέρα τοῦ ἀρχηγοῦ, αὐτοῦ ποὺ ξέρει καλά, μὲ τὴν εὐγλωττία τοῦ ρήτορα, μὲ τὴν εὐκινησία τοῦ πιὸ ἔμπειρου πολιτικοῦ καὶ μὲ τὴν πειθὼ καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ πιὸ ταλαντούχου διπλωμάτη, μποροῦσες νὰ καθέξης, μποροῦσες νὰ γιγαντώσης, μποροῦσες νὰ φέρεις κοντά σου, δίπλα σου καὶ τὸν πιὸ ἀδιάφορο, μποροῦσες νὰ κάνης σύμμαχο καὶ τὸν πρὸ ὀλίγου δύσπιστο, ἢ κι ἀκόμα τὸν ἐναντίο.

Σὲ θυμᾶμαι, ὅταν στὴ μεγάλη ἐξόρμηση τοῦ χωριοῦ μας, στὸ γιορτασμὸ τῶν ἑκατὸ χρόνων του ἀπὸ τὴ μεταφορά του στὴ σημερινὴ θέση του ἀπὸ τὸ Πάνω Καστέλλι, ποὺ ἐνῷ ὅλοι μας τὸ βλέπαμε σὰ γιορτή, Ἐσὺ ἀνίχνευες τὴν ἀπήχησή του γιὰ ἐπιτεύγματα.

Σὲ θυμᾶμαι στὴ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου μας, ὅταν οἱ θέσεις σου ἔδιναν τὰ βάθρα γιὰ τὴν περαιτέρω δράση του. Θυμᾶμαι τὶς ἐμπνεύσεις σου καὶ τὴν ἑτοιμότητά σου στὶς κρίσιμες στιγμὲς καὶ τὴν ἄμεση λύση ποὺ ἐκειδὰ χωρὶς κόπο ἔδινες καὶ ἦταν ἡ μόνη καὶ ἡ πρέπουσα.

Ἡ εἴσοδός σου στὴ δημοσιοϋπαλληλικὴ καριέρα ὅπου διέλαμψες καὶ ἔφτασες μέχρι τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα, χάρισε στὴν ἑλληνικὴ διοίκηση ἕνα ἀστέρα πρώτου μεγέθους, ἕνα σπάνια προικισμένο στέλεχος, μὰ ταυτόχρονα ἀπορφάνιζε τὸν τόπο μας καὶ τὴν ἑλληνικὴ πατρίδα ἀπὸ ἕνα πολιτικὸ μὲ εὐστροφία, μὲ σπάνια ἐξυπνάδα, μὲ ἐνόραση, μὲ ἔμπνευση, μὲ εὐκινησία ἀνείπωτη, μὲ δράση ἀφάνταστη, μὲ ἐνεργητικότητα μνημειώδη, ἀλλὰ καὶ ἀληθινὸ πέρα - ὡς πέρα ἀδέκαστον, ἕτοιμον νὰ πάθη χάριν τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀξιοπρέπειας.

Ὅπως στοὺς μεγάλους ὅλα εἶναι μεγάλα, ἔτσι καὶ σὲ Σένα. Ἡ μοῖρα δὲν σὲ κατέλεξε στὰ βάσανα μεταξὺ τῶν κοινῶν, ἀλλὰ κι ἐδῶ στάθηκε στὴν ἀρνητική της τούτη πλευρὰ τὸ ἴδιο πλούσια. Τὰ προσωπικὰ καὶ τὰ οἰκογενειακά σου ἀτυχήματα μέγιστα.

Ὅμως, σὰν ἀληθινὸ παλληκάρι, σὰν μεγάλος τὰ ἄντα πεξῆλθες, χωρὶς οἱ γύρω σου ποτὲ νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ μεγάλο, τὸ βαθὺ πόνο σου. Ἤξερες νὰ ὑπομένης. Καὶ νά, τώρα Ἐσύ, ἡ δύναμις, ἡ ἀνησυχία, ἡ ἐνεργητικότητα, ἡ δράση, ἡ προσωποποίηση ὅλων τούτων ποὺ ἦταν τὰ γνωρίσματά σου, βρίσκεσαι ἀνάμεσά μας χωρὶς πνοή, ἕτοιμος γιὰ τὸ μεγάλο ταξίδι νὰ χωριστῆς γιὰ πάντα ἀπὸ κοντά μας.

Τέτοιοι σὰν καὶ Σένα ὅμως, δὲν πεθαίνουν ποτέ. Ζοῦν μεταξύ μας, ζῆ τὸ ἔργο τους, ζῆ τὸ παράδειγμά τους, ζῆ ἡ αἰώνια προβολή τους καὶ τὸ φῶς τους.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς, ποὺ θὰ σὲ σκεπάση.»

Ἐκ μέρους τῶν Δασολόγων συναδέλφων Του, τὸν ἐχαιρέτισεν ὁ κ. Θεόδωρος Θεοδωρόπουλος (Ἐπίτ. Γεν. Ἐπιθ. Δασῶν), ποὺ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπητέ μας φίλε καὶ Συνάδελφε Ἀσημάκη:

Μὲ βαθειὰ καὶ μεγάλη θλίψη οἱ Συνάδελφοί σου Δασολόγοι, Παλαιοὶ Συντάξιοῦχοι καὶ Νέοι, ὑπηρετοῦντες ἀκόμη στὴ Δασικὴ Ὑπηρεσία, πληροροφορήθηκαμε τὴν ξαφνικὴ ἀναχώρησή σου γιὰ τὸ μακρυνὸ αἰώνιο καὶ ὑποχρεωτικὸ γιὰ ὅλους μας ταξείδι.

Καὶ ἤρθαμε μὲ δάκρυα στὰ μάτια νὰ σὲ ἀποχαιρετήσουμε, νὰ ἀποχαιρετίσουμε τὸν ἀγαπητό μας Ἀσημάκη, τὸν ἀγαπητὸ φίλο, τὸν πάντα γλυκομίλητο, τὸν εὐγενικό, τὸν ἐξαίρετο Συνάδελφο, τὸν πάντα στοργικὸν σ' ὅλους, τὸν ἐκλεκτὸν Δασολόγον τῆς Παληᾶς Φρουρᾶς, τὸν ἐκλεκτὸν μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν Ρουμελιωτῶν.

Ὑπηρέτησες, ἀγαπητὲ Ἀσημάκη ἐπὶ 36 ὁλόκληρα χρόνια στὴν Δασικὴ Ὑπηρεσία, τὰ σκαλοπάτια τῆς ὁποίας ἀνέβηκες ἐπαξίως καὶ ἀφίνοντας σ' αὐτήν, φεύγοντας, τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιστημονικῆς Σου ἱκανότητος, τῆς ἐμπειρίας σου καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς δραστηριότητός Σου.

Ὁ ξαφνικὸς ὅμως καὶ πρόωρος θάνατός Σου σήμερα, ἀφίνει σ' ὅλους τοὺς δικούς Σου καὶ ἰδίᾳ στὴν εὐγενικὴ καὶ ἀγαπημένη Σου Γυναῖκα, ἕνα πολὺ μεγάλο κενό. Ἀλλὰ ἔτσι τὸ θέλησε καὶ τὸ ἀποφάσισε ὁ Ὕψιστος Μεγάλος μας Θεός, στὸν ὁποῖον ὅλοι μας προσευχόμεθα νὰ δώση, σὰν μόνος ἱκανός, παρηγοριὰ καὶ βάλσαμο σ' ὅλους τοὺς δικούς Σου καὶ ἰδίᾳ στὴν πονεμένη καὶ ἀπαρηγόρητη Γυναῖκα Σου, στὰ παιδιά Σου καὶ τὰ ἀδέρφια Σου καὶ λοιποὺς συγγενεῖς Σου, καὶ Σένα νὰ σὲ δεχθῇ στοὺς κόλπους Του, σὰν ἕνα καλὸ Χριστιανό.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, καὶ ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ θὰ Σὲ σκεπάση, Ἀγαπητὲ Ἀσημάκη.

Τὰ «Καστελλιώτικα Νέα», ποὺ ὑπῆρξε συνεργάτης των καὶ κατ' ἐπανάληψιν Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας, τόσον γιὰ τὴν σημαντικὴ προσφορά Του σὲ μᾶς, ὅσο καὶ γιὰ τὴν προσφορὰ μιᾶς ζωῆς ὑπὲρ τοῦ χωριοῦ μας (ὑδραγωγεῖον κ.τ.λ.), ἐκφράζουν τὰ θερμότατα συλλυπητήριά των, στὸν υἱόν του κ. Νικόλαον Ἀσημ. Μακρῆν, τὴν νύφη του κ. Κατερίνα καὶ τὴν ἐξαίρετον σύζυγόν Του κ. Στέλλαν Μακρῆ.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ

Εἰς μνήμην τοῦ Ἀσημάκη Μακρῆ, προσέφεραν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου μας, ὁ κ. Γεώργιος Παπανικολάου δρχ. 1.000, ὁ κ. Γρηγόριος Χασιακὸς δρχ. 500, ἡ κ. Χρυσαυγὴ Ἀγγέλου Μακρῆ δρχ. 1.000 καὶ ὁ κ. Ἄδωνις Γερομήτσος δρχ. 1,000.—

Ὁ κ. Εὐθύμιος Π. Παπανικολάου διέθεσε διὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ δρχ. 1.500 ὑπὲρ τοῦ παρεκκλησίου Ἁγίου Ἀθανασίου - Εὐαγγελιστρίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Σὲ σᾶς, ποὺ τιμήσατε τὸν σύζυγο, τὸν πατέρα, τὸν παππού, τὸν ἀδελφὸ καὶ τὸν θεῖο,

ΑΣΗΜΑΚΗ Ν. ΜΑΚΡΗ

στὴ στερνή του ὥρα καὶ συμπαρασταθήκατε στὸ μεγάλο μας πόνο, ἀπευθυνόμεθα βαθιὰ ἀπ' τὴν καρδιά μας ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ.

Ἡ γυναίκα του: Στέλλα. Τὰ παιδιά του: Νέκος καὶ Κατερίνα. Τὰ ἐγγόνια του: Ἰωάννα καὶ Ἀδριανή - Τιτίκα. Τὰ ἀδέλφια του καὶ τὰ ἀνίψια του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ 1821

ΘΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ ΓΙΟΡΤΑΣΑΝ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Οἱ νέοι Καστελλιῶτες μαζεύτηκαν στὴν Καλλιθέα καὶ κάνανε τὴν φετεινή τους ἐκδήλωση.

Ἡ συγκέντρωσή τους ἔγινε σὲ κέντρο τῆς Καλλιθέας καὶ εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. Ἤτανε γλέντι ἀληθινὰ Καστελλιώτικο καὶ τοὺς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρισθοῦν μεταξύ τους καὶ νὰ ἀνταλλάξουνε τὶς ἀπόψεις τους στὰ καίρια προβλήματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν.

Στὴν ὡραία ἐκδήλωση παρευρέθησαν οἱ κύριοι καὶ κυρίαι:

Περικλ. Παν. Ἀντωνίου (τῆς Ἀθανασίας - τὸ γένος Ἀθ. Ἀποστολοπούλου), Ἀθαν. Εὐθ. Ἀποστολόπουλος, Εὐσταθία Π. Ἀποστολοπούλου, Αἰκ. Ἀλ. Βλαχάκη (τῆς Λεμονιᾶς, τὸ γένος Ν. Κόλλια), Πανωραία Παν. Δερμάνη, Τριαντάφυλλος Παν. Ἐλευθερίου, Ζωὴ Παν. Καφάση (τῆς Ἀλεξάνδρας, τὸ γένος Ν. Τσακάλου), Δημήτριος Ἰω. Κεφαλᾶς, Ἰωάν. Γεωργ. Κοντολάτης, Γεώργιος Εὐστ. Κοντολάτης, Εὐθυμία Εὐσταθ. Κοντολάτου, Φωτεινὴ Πολυκ. Κυριαζῆ μετὰ τοῦ μνηστῆρος της κ. Ἠλία Πάσχου, Παρασκευὴ Πολυκ. Κυριαζῆ, Ζέτα Ἠλ. Κυριαζῆ, Ἔφη Ἠλ. Κυριαζῆ, Γεώργ. Πα. Κυριαζῆς, Παν. Γεωργ. Κυριαζῆς, Παν. Εὐθ. Κυριαζῆς, Γιούλα Παν. Λέζα, Νικόλαος Παν. Λέζας, Νικόλ. Χρήστ. Λιάπης, Ἰωάν. Χρ. Λιάπης, Ἀνδρομάχη Ἀλεξ. Μανδάλου, Ἠλίας Νικολ. Μακρῆς, Δημήτριος Ἐλ. Μανα νᾶς, Εὐάγ. Γεωργ. Παπαευθυμίου, Δημήτρ. Γεωργ. Παπαευθυμίου, Ἰωάννης Δημητρ. Παπαϊωάννου, Εὐάγγ. Δημητρ. Παπαϊωάννου, Ἄννα Δημητρ. Παπαϊωάννου, Ἀθανάσ. Λουκ. Παπαϊωάννου, Παναγ. Ν. Παπανικολάου, Πόπη Ν. Παπανικολάου, Εὐαγγελία Γεωργ. Πέτρου, Ἑλένη Παν. Πέτρου, Βασ. Δημ. Πέτρου, Βασιλικὴ Παν. Πιπέλια, Γεωργία Θεμιστ. Πολυχρόνου, Κώστας Θεμ. Πολύχρονος, Γεώργ. Ἀθαν Σκουρτιᾶς, Εὐάγ Δημ Στεργιόπουλος, Περ. Σπ. Στοφόορς, Σίσσυ Ἀνδρ. Τσακάλου, Βασίλ. Δημ. Τσακνιᾶς, Εὐθυμία Γεωργ. Χασιακοῦ καὶ Δημήτρ. Γεωργ. Χουλιάρας, καθὼς ἐπίσης καὶ πολλοὶ φίλοι τῶν Νέων Καστελλιωτῶν.

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

— Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.

Ἰωάννου Π. Τσακρῆ, μετὰ τοῦ ζεύγους Ἀθανασίου Γκοῦλῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γεωργίου Παπανικολάου, μετὰ τῆς θυγατρός των δ. Ἑλένης καὶ τὸν υἱόν των κ. Νῖκον Γ. Παπανικολάου.

Τὸν κ. Πέτρον Τσιμπούρην μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ υἱοῦ των κ. Γεωργίου.

Τὴν δ. Στέλλα Πετροχείλου, τὸν κ. Σπυρ. Κομιανὸν μετὰ τῆς μνηστῆς του, τὴν κ. Λάγιον, τὴν κ. Ἀνέστη, τὸν κ. Γεώργιον Κιούσην, τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Νεολαίας τοῦ χωριοῦ μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων αἱ δίδες Ἑλένη Δερμάνη, Γεωργία Πολυχρόνου, Ἄννα Παπαϊωάννου, Γεωργία Παπανικολάου, Βασιλικὴν Λήμου Πέτρου, καὶ τοὺς κ.κ. Τάκην Εὐθ. Κυριαζῆν, Γεώργιον Κυριαζῆν, Εὐάγγελον Παπαϊωάννου.

Τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάννου Ἠλ. Ζέ νη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Φραγκίσκου Ἀναστασάκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Εὐθυμίου Καρῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀλεξ. Ἀποστοπούλου.

Τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γεωργίου Κούσουλα, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἠλία Μουτεβελῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Στεφάνου Κουλούρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Χρήστου Στέφου, τὴν κ. Κοντογιώργου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Εὐαγγέλου Μπαλωμένου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παναγιώτου Προβιᾶ μετὰ τῆς θυγατρός των δ. Πόλυ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Εὐσταθίου Ἀλεξ. Μακρῆ μετὰ τῆς θυγατρός των, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Νίκου Δ. Κόλλια, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάννου Κολλούρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Τάκη Βάβη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωάννου Ἀθ. Μακρῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀθανασίου Κατσοῦ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γεωργ. Καραλούρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀριστείδου Τσακάλου, τὴν δ. Γεωργία Παπανικολάου, τὸν ἰατρὸν κ. Μουντάκην, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Χρήστου Χαλατσᾶ, τὸν κ. Δημήτριον Χ. Χαλατσᾶν (Δικηγόρον), τὸν κ. καὶ τὴν κ. Εὐθυμίου Σταθοπούλου (ἰατροῦ), τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἠλία Γ. Βέλλιου μετὰ τοῦ υἱοῦ των ἰατροῦ κ. Γεωργίου Βέλλιου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Πολυκάρπου Ἠλ. Βέλλιου, μετὰ τοῦ γαμβροῦ των κ. Νοταρᾶ καὶ τῆς συζύγου του Ρούλας, τὸν κ. Σκαρπέταν μετὰ τῆς συζύγου του καὶ πολλοὺς ἄλλους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μᾶς διαφεύγουν.

Ὁ Σύλλογός μας καὶ ἡμεῖς ἐκφράζουμε δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μας εἰς τοὺς ἀδελφοὺς κ.κ. Γιῶργον καὶ Πέτρον Λήμου, ποὺ ἦρθαν δαπάναις των, εἰδικὰ ἀπὸ τὸ χωριό, στὸ χορό μας, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσουν τὸ κέφι, μὲ τὴν τέχνη τους.

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΞΕΛΕΞΕ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τὴν 13ην Μαρτίου 1977 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου μας, ὅπου ἐγκρίθηκε ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἀπερχόμενου Διοικ Συμβουλίου καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς νέας Διοίκησης.

Ἐκλέχτηκαν γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο κατὰ σειρὰ ἐπιτυχίας, οἱ κ.κ. Δημήτριος Χαλατσᾶς, Νῖκος Ἀγγ. Μακρῆς, Νικόλαος Κ. Τσάκαλος, Χαράλ. Ζ. Κωτσίκης, Βασίλ. Λευκαδίτης, Ἀθανάσ. Α. Κοτσίκης, καὶ Πολύκαρπος Ἠλ. Βέλλιος.

Γιὰ τὴν ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή, οἱ κ.κ. Παναγ. Σῖμος, Ἰωάννης Χουλιάρας καὶ Κων)νος Μοσχολιός.

Ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ πρώτου συμβούλου, ἔγινε ἐκλογὴ τοῦ Προεδρείου καὶ ἐξελέγησαν, ὡς Πρόεδρος ὁ κ. Χαράλαμπος Ζ. Κωτσίκης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Πολύκαρπος Ἠλ. Βέλλιος, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀθα Ἄσιος Κοτσίκης καὶ Ταμίας ὁ κ. Νικόλαος Τσάκαλος.

Τὴν Ἐπιτροπὴ ἐκδόσεων καὶ τύπου ἀπετέλεσαν οἱ κ.κ. Δημήτριος Χαλατσᾶς καὶ Νῖκος Ἀγγ. Μακρῆς, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Βασιλείου Λευκαδίτη.

Ἡ κοινὴ σύσκεψη

— Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.

θέτει, σὰν Σύλλογος καὶ σὰν ἄτομα, κάθε τι καλὸ γι' αὐτό.

Ἀφοῦ ἀνεπτύχθησαν αἱ ἑκατέρωθεν θέσεις, διαπιστώθηκε πλήρης σύμπνοια καὶ ταυτότητα ἀπόψεων, μεταξὺ Κοινότητος καὶ Συλλόγου, ἀπεφασίσθη δὲ κοινὴ δράση γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν ἐπιδιώξεών των.

Συγκεκριμένα, διατυπώθηκε τὸ κατωτέρω ὑπόμνημα, ποὺ περιλαμβάνει, τὶς ἀποφάσεις τῆς κοινῆς συσκέψεως.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο Καστελλίου — Νομοῦ Φωκίδος συνελθὸν σήμερα τὴν 7ην Μαΐου 1977, σὲ σύσκεψη, στὴν ὁποία παρευρέθη ὁλόκληρο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Καστελλιωτῶν, ὡς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Κτηνοτρόφων Καστελλίου καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐνημέρωση τῆς πορείας τῶν προβλημάτων, ποὺ ἔχουν ἀνακύψει ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα, στὸ χῶρο τῆς διοικητικῆς περιοχῆς τῆς Κοινότητος καὶ τῶν μέχρι σήμερα ληφθέντων μέτρων ὑπὸ τοῦ αἱρετοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀντιμετώπιση αὐτῶν, τὰ ὁποῖα συμπλέοντα μὲ τὶς ἀπόψεις των, ἐπικροτοῦν ταῦτα,

ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΥΝ ΟΤΙ

Εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου στὴν περιοχή μας, πρὸς ὄφελος τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐντὸς πλαισίων λελογισμένων, κατὰ τοὺς Διεθνεῖς κρατοῦντας κανόνας τακτικῆς ἐκμεταλλεύσεως, χωρὶς νὰ παραβλάπτωνται καὶ νὰ ἀγνοοῦνται τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῆς Κοινότητος καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μας.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΟΜΟΦΩΝΑ

1.— Νὰ προστατευθῆ τὸ φυσικὸ περιβάλλον τοῦ χωριοῦ μας καὶ εἰδικώτερα τῶν εὐαισθήτων χώρων αὐτοῦ, δηλ. νὰ μὴν θιγοῦν τὰ Κεφαλάρια τοῦ χωριοῦ μας ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς Γραβιᾶς, θέση Γαβρίλη, Δεξαμενή, Παναγιά, μέχρι τὰ ὅρια τῆς Ἀποστολιᾶς, καὶ νὰ γίνη ἀποκατάστασις τῶν καταστραφέντων δι' ἔργων ἀνασχέσεως καὶ διὰ ἀναδασώσεως.

2.— Νὰ προστατευθοῦν τὰ κοινωφελῆ ἔργα ἀρδεύσεως, ὑδρεύσεως καὶ ἐπικοινωνίας καὶ νὰ ἀποκατασταθοῦν τὰ βλαβέντα μέχρι σήμερα.

3.—Νὰ προστατευθοῦν οἱ βοσκότοποι, ἀπαραίτητοι γιὰ τὴν τοπικὴ κτηνοτροφία, ποὺ μοιραίως θὰ ὁδηγηθῆ στὸν ἀφανισμό.

.— Νὰ ἀποζημιωθοῦν ἡ Κοινότητα γιὰ τὴν ἀπώλεια τῶν εἰσοδημάτων της καὶ οἱ ἐπὶ μέρους ποιμένες καὶ οἱ λοιποὶ ἰδιῶτες.

5. — Νὰ προστατευθοῦν οἱ ἐργαζόμενοι στὴν Ἑταιρεία Καστελλιῶτες καὶ

6.— Νὰ λαμβάνομεν γνῶσιν τῶν προγραμματισθέντων μελλοντικῶν ἔργων, διὰ νὰ ἐκφέρωμεν τὰς ἀπόψεις μας.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ κ. ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀθανάσιος Γκελεστάθης, τὴν ἑπομένην ἡμέραν, ἐπισκέφθηκε τὸ χωριό μας καὶ μετὰ τὴν ἐπαφή του, μὲ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Πολύκαρπος Παπανικολάου, τοῦ ἐζήτησε νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ Κοινοτικὸ κατάστημα, ὅπου θὰ τὸν ἐνημερώνανε γιὰ χθεσινή μας σύσκεψη.

Πράγματι, ὁ κ. Γκελεστάθης, εὐχαρίστως προσῆλθεν στὸ Κοινοτικὸ κατάστημα, ὅπου παρουσία ὅλων τῶν συμμετεχόντων στὴν σύσκεψη, τοῦ ἀνακοινώσαμεν τὶς θέσεις μας καὶ τὶς ἀποφάσεις μας καὶ ὁ ἴδιος συνεφώνησε μὲ αὐτάς, προτείνοντάς μας, μὲ πρωτοβουλίαν του, νὰ δημιουργηθῆ διάλογος μὲ τὴν Ἑταιρεία, γιὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ θέσεις μας, ὥστε νὰ εὑρεθῆ ἡ πρέπουσα λύση τῶν προβλημάτων μας. Μάλιστα ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωση ὅπως ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, διαβιβάση στὴν Ἑταιρεία τὶς προθέσεις μας καὶ νὰ ὁρισθῆ ἡ πρώτη συνάντησή μας, γιὰ νὰ ἀρχίση ὁ διάλογος μὲ δική του μεσολάβηση καὶ τυχὸν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του, προκειμένου νὰ λυθῆ ὁριστικὰ τὸ ὅλο θέμα.

Εὐχαρίστησαν οἱ παρευρισκόμενοι τὸν κ. Ὑφυπουργόν, γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του, ποὺ ἔδειξε γιὰ τὸ χωριό μας καὶ τὸν διαβεβαίωσαν, ὅτι μὲ καλὴ πίστη καὶ κατανόηση, κι ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρές, μπορεῖ νὰ βρεθῆ ἡ ἁρμόζουσα λύση.

ΕΝΑ ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΟ ΕΥΓΕ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΚΟΡΔΩΝΗ

Ὁ Κώστας Κορδώνης πέθανε στὶς 25 Ἀπριλίου 1977 καὶ κηδεύτηκε στὴν Ἄμφισσα μὲ συμμετοχὴ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως.

Ἡ μεγάλη ἀπώλεια ἀπὸ τὸν θάνατό του σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς, πολιτιστικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἀναπληρώνεται μὲ τὴ διαθήκη Του.

Οἱ μεγάλοι ἄνθρωποι καὶ μετὰ τὸ βιολογικό τους τέλος, ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ προσφέρουν ὅσα, καὶ ἴσως περισσότερα ἀπὸ κεῖνα ποὺ μᾶς ἔδιναν ζῶντας ἀνάμεσά μας.

Κι ἕνας πράγματι Μεγάλος ἄνδρας, ἦτανε καὶ ὁ Κώστας Κορδώνης.

Ὄχι γιατὶ εἶχε λεφτά, οὔτε κοινωνικὴ προβολὴ ἢ πνευματικὴ δύναμη, ἀλλὰ γιατὶ ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, ποὺ τὸν ἔκαναν νὰ προκόψη, συνέθεσαν τὴν πνευματικὴ ἀρχοντιὰ καὶ τὴν τόλμη, νὰ τὰ διαθέση σὲ τέτοια ἔργα, ὥστε νὰ δημιουργηθῆ ἕνας καλύτερος κόσμος ἀπὸ κεῖνον ποὺ ἔζησε αὐτός.

Αὐτὸ σημαίνει σοφία.

Μὲ τὴν διαθήκη Του, ἄφησε ὅλη τὴν περιουσία του, μετὰ τὸν θάνατο τῆς γυναίκας του, στὸν Δῆμο Ἀμφισσέων, γιὰ νὰ φτιάξη ἐκπολιτιστικὰ καὶ κοινωφελῆ ἔργα.

Τὸ σπίτι του, νὰ γίνη Πνευματικὸ Κέντρο καὶ νὰ συντηρεῖται μὲ τὰ ἔσοδα τῆς περιουσίας Του.

Ἀξίζει ἕνα μεταθανάτιο ΕΥΓΕ στὸν διαθέτη, γιατὶ ἔτσι ζῆ καὶ θὰ ζῆ γιὰ πάντα, στὴν Ἄμφισσα.

Νικ. Μακρῆς

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Πολύκαρπος Παπανικολάου γιὰ τὸ δημοσίευμά μας

Σὲ ἀπάντηση τοῦ περιεχομένου τοῦ κειμένου ποὺ ὁ Σύλλογος Καστελλιωτῶν ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κοινότητα πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεων, νὰ γνωρίση σαφῶς καὶ ἐγγράφως, σ' αὐτὸν ποίας ἐνεργείας ἀναμένει, δεδομένου ὅτι μέχρι σήμερον οὐδεμία ἐπίσημος νύξις αἰτημάτων της ἐγένετο, τὸ ὁποῖον ὁ ἀναγνώστης βρίσκει στὸ ὑπ' ἀριθ. 96 φύλ. Ἰανουαρίου — Φεβρουαρίου 1977 τῆς ἐφημερίδος Καστελλιώτικα Νέα στὴ 4η σελίδα καὶ κάτω ἀπὸ τὸ κείμενο ποὺ ἔχει καταχωρισθῆ ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17) 3.12.86 πρακτικοῦ συνεδριάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὸ περιεχόμενο τοῦ, ὑπὸ τίτλο τὶς πταίει κειμένου, τοῦ προηγουμένου φύλλου Μαΐου — Δεκεμβρίου 1976 ἀριθ. 95 τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἡ Κοινότης, ἔχει τὴν τιμὴ νὰ παρακαλέση τὸν ὑπεύθυνο συνκτάκτη τῆς ἐφημερίδος νὰ καταχωρίση τὸ ἀκριβὲς κείμενο τοῦ πρακτικοῦ χωρὶς σφάλματα καὶ παραλείψεις ποὺ γιὰ τὰ σφάλματα καὶ τὰς παραλείψεις πιστεύει ὅτι δὲν ἐγένετο ἠθελημένως.

Ἂν καὶ παρὰ ταῦτα ὁ Σύλλογος δὲν κατανοήσει πιὲς ἐνέργειες ἀναμένει ἡ Κοινότης ἀπὸ αὐτόν, χωρὶς παρεξηγήσεις, ἡ Κοινότης γιὰ νὰ κάμη περισσότερο τὸ δρόμο εὐκολοδιάβατο καὶ βγῆ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ καλῶς γνωρίζει ὅτι κληρονόμησε, προτιμᾶ νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ τακτικὴ τῆς ἀναγωγῆς σὲ κωμικὸ διάλογο τῶν προβλημάτων αὐτῆς, νὰ ἀντιληφθῆ τὴ σοβαρότητα αὐτῶν καὶ νὰ βοηθήση παραπέρα γιατὶ ὁ ἀγῶνας γιὰ τὸ χωριὸ ἀνήκει σὲ ὅλους τοὺς Καστελλιῶτες καὶ δημιουργεῖ χρέος στὶς κοινὲς προσπάθειες διεξόδου αὐτοῦ ἀπὸ τὴ καταστροφὴ ποὺ τὸ περιμένει.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΠΟΛ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΣΗΜ. ΣΥΝ.:

Πράγματι κατὰ τὴν στοιχειοθέτησιν προέκυψαν ὡρισμένα σφάλματα ποὺ παρεποίησαν τὸ κείμενο. Ζητοῦμε συγγνώμην.

ΚΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΣΤΗΝ «ΜΠΑΡΟΥΚΑ»

Ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας κ. Ἀπόστολος Σπήλιος, σύζυγος τῆς κ. Ἀρχοντούλας Μιχ. Μοσχολιοῦ, ποὺ ἔκτισε καινούργιο σπίτι στὸ χωριό μας, μᾶς διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὴν ἀπελπιστικὴ κατάσταση, ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν βρύση «Μπαρούκα» καὶ μᾶς ζήτησε νὰ ἐνδιαφερθῆ ἡ Κοινότητα γιὰ τὸν ψεκασμὸ καὶ τὸν καθαρισμὸ τῆς περιοχῆς, γιατὶ ἐγκυμονεῖ κινδύνους γιὰ τὴν ὑγεία τῆς συνοικίας.

Τὸ ἀναφέρουμε καὶ συνηγοροῦμε.

Ο ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ
κ. ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΡΗΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ

Ὁ φαρμακοποιὸς Ἀθαν. Καρδᾶκος

Πέθανε στὴ Λαμία καὶ ἐκηδεύτηκε στὸν Μπράλο, ὅπου γεννήθηκε, ὁ παλαίμαχος Φαρμακοποιὸς Γραβιᾶς, Ἀθανάσιος Νικ. Καρδάκος. Οἱ Καστελλιῶτες τοῦ ὀφείλουν πάρα πολλά. Ποιὸς δὲν τὸν ξύπνησε τὰ μεσάνυκτα γιὰ νὰ τοῦ δώση φάρμακα; Ποιὸς δὲν τοῦ ἔμεινε «βερεσέ»; Ποιὸς δὲν τὸν συμβουλεύτηκε; Καὶ ποιὸν δὲν ἐξυπηρέτησε;

Ἡ ἀγάπη του γιὰ ὅλους ἦταν σπάνια καὶ ἡ ἐκτίμησίς μας εἶναι μεγάλη. Δυστυχῶς, τὴν ἡμέρα τῆς Πρωτομαγιᾶς, διερχόμενο αὐτοκίνητο τὸν κτύπησε στὸ κεφάλι, καὶ τὴν ἄλλη μέρα μᾶς ἔφυγε ἀπὸ τοῦτο τὸν κόσμο.

Τὴν κηδεία του παρακολούθησε σύσσωμος ὁλόκληρη ἡ περιοχή, γιατὶ ἦταν σύμβολο καὶ τὴν ζωή του τὴν εἶχε ἀφιερώσει γιὰ νὰ βοηθᾶ τοὺς ἄλλους. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ τὸν σκεπάζει.

Στὴν ἀδελφή του Μαρία καὶ στοὺς ὑπόλοιπους συγγενεῖς του, ἀπευθύνομε τὰ συλλυπητήριά μας.

ΤΑ ΣΙΤΗΡΑ

Ἡ φετεινὴ ἐσοδεία τῶν σιτηρῶν προβλέπεται καλή. Παρὰ τὴν ἀνομβρία, ἡ ἀνάπτυξη τους κρίνεται ἱκανοποιητική.

Ο ΚΑΠΝΟΣ

Φέτος φυτεύτηκαν λίγα στρέμματα μὲ καπνά. Τὰ περσινὰ ἀκόμα δὲν πωλήθηκαν.

Νέο ξυλουργικὸ ἐργοστάσιο

Ἄρχισε ἡ λειτουργία τοῦ νέου ξυλουργικοῦ ἐργοστασίου, τοῦ κ. Παναγιώτη Ἰω. Χαμηλοῦ, ποὺ διαθέτει καὶ εἴδη οἰκοδομῶν.

Ὁ κ. Ἀριστείδης Εὐαγόρας

Ὁ κ. Ἀριστείδης Εὐαγόρας, συν)χος ἀστυνομικὸς ἐκ Πειραιῶς, ἀγόρασε στὴ θέση «Χλωμὸς» οἰκόπεδο, προκειμένου νὰ κτίση σπίτι.— Τοῦ εὐχόμεθα τὸ καλῶς ἦλθε στὸ χωριό μας.

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr